

در دفاع و حمایت از حرکت‌های اعتراضی مردم آزادی‌خواه و برابری طلب ایران

قتل ژینا امینی (مهسا)، جوان 22 ساله، چون دشنه بر قلب آکنده از درد مردم فرو رفت و آتش فشانی شد از خشم و انزجار برحق آن‌ها نسبت به سرکوب، اختناق و اجحاف، آتش‌فشانی که در هر دم و بازدم و در هر لمحۀ زنده‌گی این روزها زبانه می‌کشد و دارد خرمن حیات جمهوری اسلامی سرمایه را به خاکستر مبدل می‌سازد. حرکت‌های اعتراضی جاری در امتداد مبارزات نفس‌گیر جنبش‌های اعتراضی کارگران، معلمان، بازنشسته‌گان و زنان بار دیگر آتشی بر انبار خشم نهان و انباشته شده زنان و مردان کارگر، محروم و آزادی‌خواه در ایران علیه بورژوازی و حاکمیت اسلامی سرمایه زد. بیش از یک هفته است که کارگران، مردم آزادی‌خواه و زحمتکش که 43 سال زیر حاکمیت اسلامی سرمایه جز تحمل فقر، بی‌حقوقی مفرط، سرکوب، زندان، شکنجه و ستم و فلاکت اقتصادی و اجتماعی چیز دیگری را تجربه نکرده اند، با شجاعت تمام و بی‌مانندی در مصاف با قدرت حاکمه به میدان آمده و اراده به زیر کشیدن آن را دارند.

اعتراضات وسیع و سراسری مردم، در صدها شهر و محل، در تقابل با یکی از هارترین رژیم‌های سرمایه‌داری جهان معاصر، با وجود توحش لجام گسیخته‌ی نهادهای سرکوب سازمانیافته و تا دندان مسلح رژیم، همچنان ادامه دارد. رژیم سرمایه‌داری و فاشیستی اسلامی مانند گذشته برای تداوم حیات خونبار و ننگین اش دست به کشتار، ارباب و سرکوب وحشیانه مردم به پا خواسته می‌زند، مردمی که با همبستگی و همراهی دارند گام به گام سد توحش سازمانیافته را فرو می‌ریزند. آنچه که این چند روز در میدان، خیابان‌ها و کارخانه‌ها می‌گذرد بیان عینی بی از اراده مردم جان به لب رسیده و تشنه رفاه، آزادی و برابری است که دیگر نمی‌خواهند به این بربریت، اختناق، استبداد و نابرابری و ظلمت گردن نهند و زنده‌گی شان را همچنان در فقر و نابرابری و استبداد سپری نمایند.

مردم کارگر و تهنی‌دست که که مشقات و محرومیت‌های نظام برده‌گی مزدی سرمایه‌داری و حاکمیت اسلامی آن را با گوشت و تار و بود وجود شان تجربه کرده اند، همبسته، همدل و با اراده از جا برخاسته اند و دست رد به همه پلشتی‌ها، هنجارها و نمادهای بانی فلاکت و محرومیت خویش زده اند؛ زنان و دختران، پیر و جوان سرود «زن، زنده‌گی، آزادی» سر می‌دهند و به آپارتاید جنسیتی و حجاب اجباری نه می‌گویند و شیشه حیات جمهوری اسلامی سرمایه و دستگاه‌های ارباب و سرکوب آن را با وجود عدم تناسب قوا به زمین می‌کوبند.

اعتراضات سراسری و با شکوه کنونی که بر حق ریشه در نفرت و انزجار نهفته و انبار شده مردم طی سالیان متمادی دارد در امتداد مبارزات قهرمانانه گذشته "نوید فتح شبستان" می‌دهد و از پشتیبانی وسیع مردم ایران و حمایت بشریت آزادی‌خواه و برابری طلب در منطقه و سراسر جهان برخوردار است.

این جنبش در حقیقت جنبشی علیه حاکمیت سرمایه و علیه همه جناح‌ها و دار و دسته‌های بورژوازی در ایران است؛ خواست‌ها و مطالبات رفاهی، اقتصادی و اجتماعی و همزمان نفرت و انزجار نسل جوان از زن و مرد، به خصوص، اکثریت مزدبگیران و مردم را یکجا نمایندگی می‌کند؛ این جنبش چیزی نیست جز بیان اراده ملیونی مردم برای رهایی و خلاصی از بلاهت استثمار و برده‌گی مزدی و ارتجاع و تاجر اسلامی. اعتراضات برحق مردم تا همین اکنون از مردم در کف خیابان، در کارخانه و دانشگاه ... قربانی گرفته است؛ ده‌ها تن از جوانان رشید و سرفراز کشته و صدها تن دیگر شان زخمی و یا به دست نیروهای سرکوبگر رژیم اسلامی سرمایه دستگیر شده اند.

این جنبش و حرکت‌های اعتراضی، جنبش ملیون‌ها انسانی است که ۴۳ سال آزرگانان، آزادی و کرامت انسانی شان توسط این رژیم و صاحبان سرمایه و صنایع دزدیده شده است؛ از آوان به قدرت رسیدن رژیم اسلامی سرمایه این مردم برای رهایی و خلاصی شان، به ویژه جنبش کارگری و جنبش زنان، مبارزه کرده و با رشادت و دلیری با آن جنگیده و بهای هنگفتی پرداخته اند. رژیم جنایتکار اسلامی ایران و حامیان پیدا و پنهان آن در کمپ بورژوازی جهانی و دول سرمایه‌داری در تقابل با خواست و اراده مردم انقلابی، به ویژه جنبش کارگری، تلاش می‌ورزند که رژیم و مناسبات حاکم مبتنی بر استثمار و کارمزدی را به قیمت منکوب کردن و پاشیدن خون سر پا نگاه دارند.

رژیم اسلامی سرمایه در ایران با وجود قساوت و درندمخویی بی‌مانندش نتوانسته و نمی‌تواند جلو تلاش برای آزادی، برابری و رهایی را بگیرد. سر انجام بساط ستم، استثمار، فقر و ارتجاع بر خواهد افتاد؛ طبقه کارگر و جنبش سوسیالیستی و برابری‌خواه این بار عظمش را جزم کرده است تا مناسبات سرمایه‌داری که در وجود حاکمیت اسلامی سرمایه تبلور یافته است را بر بیاندازد؛ رژیم جمهوری اسلامی با وجود در اختیار داشتن ابزار سرکوب و قدرت قهری، این بار در وضعیتی نیست که بتواند به وضعیت جاری

و فلاکت اقتصادی پاسخ دهد. این وضعیت و همچنین اعتلای جنبش اعتراضی مردم در کل و مهمتر از آن حضور طبقه کارگر در آن فاکتور تعیین کننده‌ی است که فردای نویدبخش دیگری را نوید می‌دهد.

اقتدار و طبقات محروم و مزدبگیر، از جمله کارگران و زنان در افغانستان درد و سرنوشت یک سان و مشترکی با هم طبقه‌ی های شان و در کل با همه مردم برابری طلب در ایران تحت سلطه جمهوری اسلامی سرمایه دارند؛ سرمایه و ارتجاع اسلامی، چه در هیأت جمهوری و چه در عبا امارت، آن بلاهتی است که توسط سرمایه‌داری جهانی و برای تأمین منافع آزمندانۀ آن، بر سرنوشت ما حاکم شده است. با گذشت یک سال از بازگشت دوباره امارت اسلامی سرمایه به قدرت، جامعه افغانستان به قهقرا سوق داده شده است. زنان جلو چشم جهانیان و مدعیان دفاع از "حقوق بشر" از ابتدایی‌ترین و طبیعی‌ترین حقوق انسانی شان محروم گشته اند. در جامعه افغانستان زیر سلطه ارتجاع اسلامی، "مهسا" های زیادی هر روزه قربانی می‌شوند. زنان برای تأمین حقوق انسانی شان، از بدو به قدرت رسیدن دوباره طالبان و بر پایی امارت اسلامی سرمایه، و در تقابل با آن به میدان آمدند و با رشادت تمام و تقبل قربانی های زیاد خواست نان، کار، آزادی که خواست و مطالبه همه کارگران و مردم محروم است را نمایندگی کردند. این هم سرنوشتی طبقاتی و درد مشترک فصل مشترک جنبش های اجتماعی در هر دوی این خطه است. از این منظر قلب هر فعال کارگری و جنبش رهایی زنان در قلب تپنده جنبش جاری در ایران می‌تپد و برای شان مایه امید است.

سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان از جنبش انقلابی کارگران و مردم آزادی‌خواه و برابری طلب در ایران قاطعانه و بیدریغ حمایت می‌کند. پیروزی و به سرانجام رسیدن آن را به عنوان بخشی از جنبش جهانی کارگران امر و مسأله خودش می‌داند و معتقد است که با فروریزی حاکمیت جمهوری اسلامی، یکی از دژهای ارتجاع سیاه سرمایه‌داری، امید به رهایی و خلاصی در منطقه، به ویژه در افغانستان، زنده و پویاتر می‌گردد. سازمان سوسیالیست‌های کارگری از کارگران متولد افغانستان و خانواده های شان که امروزه بخش انفکاک ناپذیر طبقه کارگر در ایران اند و سرنوشت یکسانی با هم طبقه‌ی های خود دارند و بار ستم طبقاتی و تبعیض سیستماتیک را چشیده اند، صمیمانه و رفقانه می‌خواهد که در این جنبش شانه به شانه هم‌زمان شان، چه در اعتصابات و چه در جنبش اعتراضی جاری، سهم بگیرند.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی سرمایه!

زنده و پیروز باد جنبش اعتراضی جاری!

زنده باد جنبش نان، کار، آزادی!

زنده باد سوسیالیسم!

سازمان سوسیالیست‌های کارگری افغانستان

میزان ۱۴۰۱ / سپتامبر ۲۰۲۲